

„Satyrul“, prin care se biciuia vițiul societății și al politiceii.

Reproducem aci din poeziile sale lirice „O victimă“ :

«Albă cu ochii negri și dulce ca o fee,
 Un capū blondin de înger pe umeri de femea,
 Atât era de pală și-atât de gânditoare,
 Cât s'ar fi ȃisū o umbră, străină călătore,
 Sēu geniū ce se lasă din ceruri pe pământ
 Și merge să jălăscă virtutea p'un mormēt.
 La gât purta o cruce, simbol de sărăcie,
 Și 'n inimă durerea, eternă bogăție
 Acelor ce pe lume se ȃic desmoșteniți.
 Va! negreșit aleși sunt cei nefericiți!

Sfiosū i-era suspinul și glasul trist, dar' dulce !
 Să fiă cântul serei, ce plânge și se duce
 Să 'și verse voluptatea p'un loc mai fericit?
 Să fiă cea din urmă oftare de iubit,
 Suspınul unū suflet, ce 'n ultimul avēt
 Iși mai întorce ochii cu milă spre pământ ?

Dar' eat'o se redică, și pală, inspirată,
 Suspınă cu putere p'o notă desolată
 Un cântec, ce se perde prin umbre tresărind
 Ca dorul și speranța proscrisului murind.

—«Amor, scântee smulsă din raȃiele ceresci!
 Tu care dând viața și mórtea pregătesci ;
 Ființa ta de flacări ca geniul proscrisū